

[Lone Dybkjær]

Det, som jeg synes er afgørende, er i virkeligheden, om vi kan få tingene belyst eller ej. Og tør aftalepartnerne risikere, at vi får tingene belyst – muligvis med et andet økonomisk resultat end det, man havde regnet med, da man tilsidesatte andre forbindelser?

Min oplevelse er – og det er jo også den, der er bekræftet af mange – at det hedder en kombineret vej- og jernbaneforbindelse, uanset hvad der fremkommer. Det, som er lidt interessant, er, om vi andre kan få dokumenteret, hvad alternativerne var, og om man tør det.

Jeg synes sådan set, det er acceptabelt, at et flertal mener, det er rigtigt at have en vej- og jernbaneforbindelse. Det, vi andre bare savner, det er at få undersøgt, hvad vores forslag egentlig ville indebære. Og så længe vi ikke har fået det belyst, så er det jo ikke nogen fair debat. Og det, der derfor er mit spørgsmål, er: Tør aftalepartnerne tage den debat? Det er jo det, det handler om.

Jeg synes sådan set, det er i orden, at man har indgået den aftale. Jeg er imod det, jeg synes, det er en omvendt procedure, og jeg synes, det er dumt demokratisk set – apropos et parti, der i går snakkede om demokratiet – så jeg mener, det her har været total tilsidesættelse af demokratiet. Skidt nu med det! Det er kørt. Men kan vi få lov til at få alternativerne ordentligt dokumenteret, så kan vi jo sige, at vi kan bruge juli til noget fornuftigt. Ellers kan vi lige så godt lade være, for så kan vi fidle lidt med nogle vejforbindelser, som vi i øvrigt er imod.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg synes, at trafikministeren overdrev lidt, da han talte om den meget grundige besvarelse af diverse spørgsmål; bl.a. henviste ministeren til spørgsmål 1. Det har jeg faktisk selv stillet, og jeg erindrer udmærket svaret. Det fylder en sides penge og har da nogle oplysninger, som jeg er tilfreds med, fordi jeg fæster lid til deres rigtighed, men det er da ikke nogen grundig beregning; der er ikke udarbejdet noget projekt, som der her var tale om, og alt skal grundigt gennemgås. Det er et overslag roughly, og det stoler vi på, fordi det kommer fra dygtige medarbejdere, men man kan ikke sige, at det er en meget grundig besvarelse.

Ellers var jeg meget tilfreds med, at ministeren var temmelig fast i kødet i sin erklæring her,

som jo var en afvisning, temmelig vidt, af den konservative ordfører, og det er jeg glad for. Ikke fordi jeg ønsker, at ministeren og hr. Aagaard skal være uenige, men fordi jeg ønsker, at der ikke skal skabes forvirring hverken her eller dér.

Derfor opfatter jeg hr. J. K. Hansens, den socialdemokratiske ordførers, besked om, at vi ikke mindst skal se grundigt på landanlæggene – her i landet altså, det kan jeg forstå – således, at hr. J. K. Hansen ikke drog i tvivl, at forbindelsens karakter over vand og under vand er fastlagt, og det har nok så sit forblivende derved. Jeg kan i hvert fald mærke, at ministeren og den socialdemokratiske ordfører er enige, og jeg er enig med dem også.

(Kort bemærkning).

Aagaard (KF):

Jeg vil gerne sige til både hr. Arne Melchior og hr. Ole Donner, at der absolut ikke er nogen uoverensstemmelse imellem ministeren og undertegnede i vurderingen af den aftale, der er indgået. Det, jeg gjorde, var en uddybning, efter at jeg havde henvist til det betækningsbidrag, som forligspartierne har afgivet. Man vurderer de henvendelser, der er kommet til udvalget, vi foretager en detaljeret besigtigelse og gennemgang af landanlæggenes linieføring, og vi tager det seriøst og arbejder. Men der skal ikke herske tvivl om, at vi har som udgangspunkt, at den aftale, der er indgået om kyst til kyst, er det, der står fast.

(Kort bemærkning).

J. K. Hansen (S):

Jeg havde ligesom en fornemmelse af, at debatten var ved at løbe af sporet. Jeg synes, at det ligger helt klart, og jeg går da ud fra, at alle har læst flertallets betækningsbidrag, hvor vi siger, at vi konstaterer, at lovforslaget er i overensstemmelse med den politiske aftale af 29. april 1991 om en fast forbindelse over Øresund, og at lovforslaget danner grundlag for en ratifikation af den dansk-svenske regeringsaftale af 23. marts 1991 umiddelbart efter lovforslagets vedtagelse. Det kan man så også læse ud af aftalen, som er optrykt i anlægsloven.

Vi slutter så vores betækningsbidrag med at sige, at »flertallet indstiller med disse bemærkninger, at lovforslaget uændret danner grund-